

ROODE JEUGD, dissident blad van de Socialistische Jonge Wacht (SJW) en de Vredesgroep der Socialistische Partij, verschenen te Gent in 1917-1918. Begin 1917 publiceerde de Socialistische Jonge Wacht van Gent een van het officiële partijstandpunt afwijkende Vredesmotie in de *Nieuwe Gazet van Gent*. In september 1917 gaf dezelfde groep het blad *Roode Jeugd* uit en in juli 1918 de brochure *Ons Standpunt, het standpunt van de vredesgroep der socialistische partij*. Hoewel de voorzitter van de Gentse Socialistische Jonge Wacht, de beeldhouwer Jozef Cantré, zich in november 1916 aan de zogenaamde von Bissing Universiteit had ingeschreven en er wel contacten waren met activistische milieus, bleef de groep rond *Roode Jeugd* toch eerder een klassiek marxistisch en antimilitaristisch standpunt huldigen en waakte zij er angstvallig voor zich niet al te zeer in de Vlaamse zaak te compromitteren. Dat le-

verde haar overigens de kritiek op van de Antwerpse SJW-kompaan Jef van Extergem, die haar in *De Nieuwe Gazet van Gent* verweet een belangrijke vredesfactor over het hoofd te zien, namelijk het streven naar autonomie van de kleinere volkeren. In het eerste nummer van *Roode Jeugd* werd wel als bijlage het activistische memorandum van de Antwerpse **minderheidssocialisten** vermeld, maar in een volgend nummer werd het gerucht tegengesproken als zou dit een instemming impliceren met dit standpunt. In *Roode Jeugd* werd de **Raad van Vlaanderen** ook afgedaan als een zaak van ongemandateerde intellectuelen. In *Ons Standpunt* (juli 1918) pleitte de Gentse Vredesgroep voor de Russische/bolsjewistische vredesformule: geen schadevergoeding, geen aanhechtingen én "zelfbeschikkingsrecht der volkeren" (over dit laatste moest het volk zich in een referendum kunnen uitspreken). De groep, geleid door onder meer Karel Hutse, Maurice Maechtelynck en de dichter **Richard Minne**, zou twee- à driehonderd sympathisanten hebben gehad. Het blad *Roode Jeugd* verscheen op 1500 exemplaren. Na de oorlog werd de Vredesgroep uit de **Belgische Werkliedenpartij** (BWP) gestoten en werden tegen een aantal van haar leden (onder anderen Maechtelynck) represailles genomen. Uit de Vredesgroep en *Roode Jeugd* ontstond de eerste communistische kern in Gent: ook deze bleef op het gebied van de Vlaamse eisenstrijd een gematigder standpunt innemen dan de Antwerpse geestesgenoten. Een mooie bron voor de studie van de mentaliteit van deze groep vormt de autobiografische roman *Het credo der paria's* die Ernest Bogaerts, een der leden van de Vredesgroep, in 1935 onder het pseudoniem van Ernest Bergota schreef.

LITERATUUR: E. Bergota (= E. Bogaerts), *Het credo der paria's*, 1935; – L. Reyntjens, *De eerste "kommunistische" groepen in Vlaanderen en Brussel en de stichting van de Kommunistische Partij van België (1917-1921). Hun houding tegenover het Belgisch socialisme en tegenover de Vlaamse kwestie*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1971; – id., 'De eerste kommunistische groepen in België en hun fusie tot de kommunistische eenheidspartij', in *Vlaams Marxistisch Tijdschrift* (december 1971), p. 171-218; – Ch. de Smet, *De Vlaamse afdelingen van de Kommunistische Partij, een status quaestionis*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1973; – E. Temmerman, *De Socialistische Jonge Wacht (1914-1929). De ontwikkeling van de Belgische Socialistische Jeugdbeweging vanaf de Eerste Wereldoorlog tot het begin van de economische crisis. Een eerste kennismaking*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1979; – D. Vanacker, *Het activistisch avontuur*, 1991; – G. Vanschoenbeek, *De wortels van de sociaal-democratie in Vlaanderen*, RUG, doctoraatsverhandeling, 1992; – Y. Puissant, *Genese en schipbreuk van de Vredesgroep der Socialistische Partij 1908-1919*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1993.

GUY VANSCHOENBEEK